

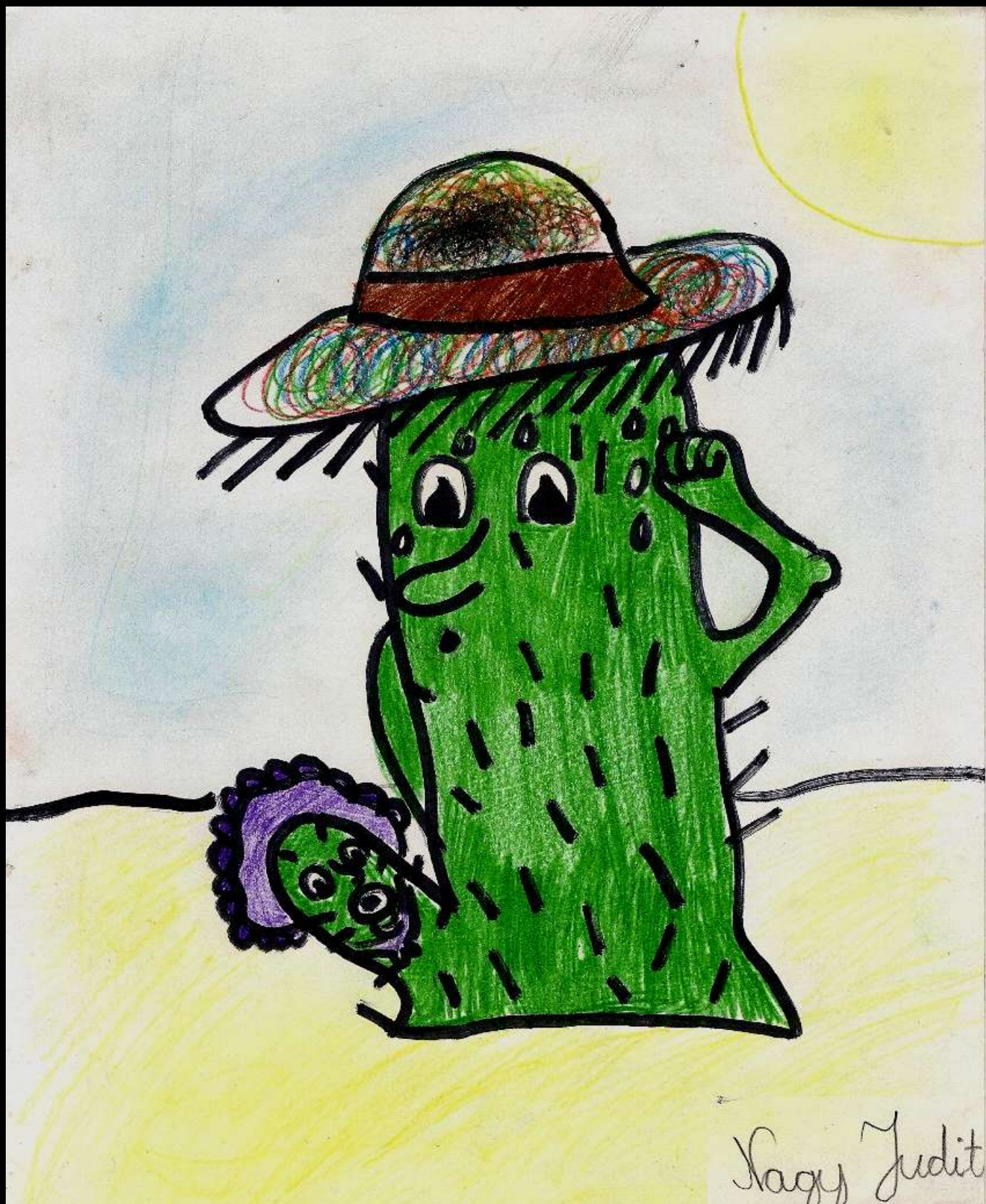
41.

HÍRLEVÉL

2013. február

Magyar Kaktusz és Pozsgás Társaság Közhasznú Egyesület Internetes Újságja

Megjelent! Miről olvashatunk a Debreceni Pozsgástár 2013. 1. újságjából?

Dr. Nemes Lajos megemlékezését olvashatjuk Augusztynyi Béláról, akinek életútja mozgalmas és mindenki számára példamutató volt. „*Politikai okok miatt 1945-ben letartóztatták, elítélték, és Sopronkőhidán börtönbe zárták. Egy másik ítélet után a hírhedt Gulág Vorkutai táborába került. Összesen 8 és fél évet töltött rabságban. Hosszú ideig együtt raboskodott Alekszander Szolzszenyicinnel és a magyar Rózsás Jánossal. A lágerben kapott hatjegyző "személyi" számát titokban hazahozta és őrizte.*”

Befejezéséhez ért **Nagy Sándor: A Gymnocalycium nemzetség élőhelyei** sorozat A „nagylábú óriások földje”-Patagónia résszel. A szerzővel alaposan végig járhattuk a Gymnók élőhelyeit. Egészen délen, a Tűzföldön több a csapadék, örökzöld erdők alakultak ki. A majdnem növénymentes, köves, sovány talajokon kevés kaktusz található. Kivételt képez az itt őshonos, Chubut, Rio Negro, Santa Cruz tartományok területén élő, nagyon

lassan növekedő, és nem utolsósorban hidegtűrő, -7°C -ot, de egyesek szerint -23°C -ot is elviselő *Gymnocalycium gibbosum* és változatai. „...az egzotikus fajok utáni világméretű kereslet kielégítése miatt, az adott területek flóráját és faunáját teljesen kirabolják. Mindezt teszik szabadon, ellenőrizetlenül, a lakosság közömbössége és érdektelensége mellett. Bocsánat, az anyaggyűjtés során olvastam valahol, az első szövetségi törvény, amely az erdőirtást hivatott szabályozni, 2007-ben lépett életbe. Éppen idejében!?” Teszi fel a kérdést Nagy Sándor. **Prof. Dr. Lothar Diers és Hansjörg Jucker: Weingartia pucarensis (Cactaceae) az új bolíviai faj.** A Pucara-masszívum minden oldala meredek, helyenként nagyon meredek, falai szinte megmászhatatlanok. Csak a helybeliek ismerik a nyugati oldalon azt a keskeny utat, amely a hegyre vezet. A szerző, már a felfedező út kezdetén, igen feltűnő *Weingartiákra* bukkant. A tűző napon, de a bokrok alatti árnyékban is, sötét barnásvörös, csaknem sötétbíbora, közöttük néhány sötétzöldes színű növény volt megfigyelhető. A közeli rokonságban lévő *Sulcorebutia* nemzetségben is gyakran látható az előzőekben említett sötét vörösbarna elszíneződés. Így találkozhatunk ezzel, mint névadó jellegzetességgel is a *Sulcorebutia verticillacantha* var. *cuprea* Rausch esetében. **Gonda István** Szunyogh Menyhért barátjával együtt sűrűn látogatja a cseh és szlovák kaktuszgyűjtőket, melynek tapasztalatait, látványait rendszeresen megosztják velünk, a Debreceni Pozsgástár olvasóival is. A mostani úti beszámoló, a **Végtelen történet** oly gazdag és tanulságos képanyagot tartalmaz, hogy két részre lett osztva írása, mert csak így tudjuk a sok-sok képet a legalkalmasabban közzétenni. Ezek a képek a szavaknál mindennél szemléletesebben mutatják be azt, amit az ottani gyűjtők alkalmaznak munkájuk során. Az **1. részben** megtudjuk, van, aki a jó helykihasználás érdekében két, asztal szélességű gördíthető polcot is szerelt fejmagasság fölé, és van, aki a ritkább fajok magoncainak az alsó részét is feloltja fejjel lefelé. Volt, ahol több kisebb-nagyobb kő üregeiben többféle kaktusz élt vidáman. A termésükből kipergő magok fennakadva a lyukakban szépen kikeltek, és gyarapodtak. Az *Euphorbiáknál* egy eddig nem látott magfogási módszert csodálhatunk meg. A növényeket, illetve a cserepüket vékony fóliába tekerték. A többit olvassák el az újságban! **Mánfai Gyula: Gymnocalyciumok, amelyek a The New Cactus Lexicon-ból kimaradtak.** Bevezető gondolatok részben felteszi a kérdést: *Kiknek*

készült a *The New Cactus Lexicon*? Eddig ezt a kérdést egy kaktuszos könyvnél sem kellett feltenni, de a véleményem szerint a könyv megjelenése előtt már fel kellett volna tenni. ...a kérdésre a válaszom: a *The New Cactus Lexicon* a terepkutatóknak készült, még ha a szerzőgárda ezt nem is ismerte fel. Mit tegyünk? Akár érvényesnek, akár érvénytelennek minősítettek egy kaktusz leírást, biztosnak tűnik, hogy mindegyik egy populációt képvisel. Ezért minden név és egyéb megjelölés megőrzendő. 1828-2, 1846-6, 1853-9, 1903-12, 1922-23, 1929-24, 1966-83, 1995- 80, 2001-71, 2005-81, 2006-49, 2008-103, 2009-56. Eme titokzatosnak tűnő számsor azt mutatja be, hogyan alakultak az idők folyamán a *Gymnocalycium* nemzetségbe tartozó fajok száma. ...Minek köszönhető ez?” Mindenképpen érdemes elgondolkodni azokon a felvetéseken, amelyeket a szerző ismertet.

Érdekes összeállítás **†Dr. Erostyák Mihály, Kiss László és Tóth Norbert** tanulmánya a ***Pelecyphora aselliformis*** Ehrenberg (1843), melynek egyik legizgalmasabb része a növény néhány élőhelyi populációjának felmérése, életesélyeik vizsgálata. „2007-ben alkalmam volt (Tóth N.) a faj két élőhelyét felkeresni. Az elsőt, Charco Blancotól délre teljesen véletlenül sikerült felfedezni, mely minden bizonnyal új, eddig még ismeretlen populációnak tűnik.” Dr. Fehér Máté barátom pillantotta meg elsőként a repedésekben és az aprózódott kövek között összegyűlt talajba behúzódó, alig észrevehető *P. aselliformis*okat. A kisméretű, megítélésem szerint, mintegy 100-150 egyedből álló populáció alig néhány négyzetméternyi területre korlátozódott, viszont elég sűrűn, olykor kisebb csoportokba rendeződve nőttek.”

Prof. Dr. Lothar Diers: Egy új lelet Peruból a *Pygmaeocereus bieblii* var. *kuehhasii* (Cactaceae) cikkben a faj újabb változatának leírásával ismerkedhetünk meg. Az élőhelyükön folyamatosan hegycsuszamlás és kőomlás veszélyezteti őket. Ezért egy ismert populációt egy későbbi látogatás alkalmával görgeteg által majdnem teljesen betemetve találtak meg. A ritka, de olykor-olykor mégis beálló esőzések után a következő évben számos kis magoncot fedeztek fel. Így érthető a nagy magtermés is, amely a *Pygmaeocereus bieblii* var. *bieblii*hez hasonlóan termésenként 450 szemet is elérhet.

Kaktusz és pozsgásgyűjtők: Nagy József - Rendhagyó bemutatkozás. A címből adódik a kérdés, miért rendhagyó ez a bemutatkozás? Sajnos, ma már 130-150 km távolságra is költséges az elutazás, hiszen onnan még haza is kell jönni. Ezért megkértem Nagy Sándort, aki szorgalmas írója újságunknak és nagy szerelmese a *Gymnocalycium*oknak, de más pozsgásnövényeknek is, és akivel, ismét sajnós, személyesen még nem sikerült találkoznom, mutatkozzon be egy cikk keretében újságunk Olvasóinak, aki ezt készségesen megtette. Bemutakozó soraiban néhány különleges módszert ismerhetünk meg, pl a növényvédelemről: „Valamikor konyhai fűszernövényekkel hoztam haza gyapjas tetveket. Mindennel próbálkoztam, csak a pálinka segített. Ha érdekel valakit, akinek eddig nem sikerült ezekkel megbirkózni, elmondom a módszert. A tiszta szeszt költségtakarékosság reményében hígítottam egy kis „romlott” szilvapálinkával. Ezzel, és egy jó kis kemény ecsettel megkefélttem gyűjteményem minden egyes darabját egymás után kétszer. Ez a művelet eltartott a nyár közepéig, elfogyott minden szeszem, de sikerült.”

Ficzere Miklós főszerkesztő

Címoldalunk képéről

Az ötletes képet a Biharkeresztesi Általános Iskola tanulója, *Nagy Judit* rajzolta Iskolaprogramunk egyik bemutatója és előadása alkalmával 2012. nov. 16-án, aki a rajzverseny I. díját is elnyerte. Gratulálunk Juditnak!

Mi lehetne a képaláírás? Mit mondhat egyik kaktusz a másiknak? Erre várjuk Olvasóink ötletét, amit kérjük, e-posta címünkre szíveskedjenek megküldeni: m.kaktusz.es.pozsgas.tarsasag@gmail.com Judittól is várjuk, mondja el, mire gondolt, amikor rajzolta?

Nyári tőzike a 2013. év vadvirága

Az első „Év vadvirága” című internetes szavazás elindításának nem titkolt célja volt, hogy az évről-évre reflektorfénybe kerülő növényfajokon keresztül ráirányítsa a figyelmet a hazai természeti értékekre, nem utolsósorban az egyre inkább veszélyeztetett természetes élőhelyek védelmének fontosságára. Maga az ötlet 2010 végén született meg, magánkezdemenyezésre, de gyorsan világossá vált, hogy a hazai botanikusok és természetvédők egyaránt felkarolandó, támogatandó elképzelésnek tartják. A természetszeretetre, természetvédelemre való nevelés megkülönböztetetten fontos feladat a sok problémával küzdő világunkban. Az elmúlt két évben az év vadvirágának választott növények mind védett vadvirágunk, sorrendben első a leánykökörcsin (*Pulsatilla grandis*), majd következett a tavaszi hérics (*Adonis vernalis*) és most a nyári tőzike (*Leucojum aestivum*). Az pedig mindennél fontosabb: ezek a mi vadvirágaink!! Figyeljünk rájuk egész évben, élőhelyükön, réteken és vizes erdőkben. De főleg tavasszal, amint azt köszönti szemet gyönyörködtető, fehér virágszőnyegével. Köszönet a kezdeményezőknek, a résztvevőknek. Beküldte: *Nagy Sándor, Jászberény*

Pozsgás-munkanaptár, avagy: aktuális teendők február hónapra

E rovatunkban hónapról hónapra összegyűjtjük a jellemzően előforduló ápolási munkákat, amelyek pozsgás növényeink sikeres nevelését segítik.

1. Ez a hónap már gondot jelenthet a gyűjtők számára, főleg azoknak, akik még nem rendelkeznek elegendő tapasztalattal. Egyaránt lehet problémás a derült és a borús idő. Napsütéses időben már van ereje a napnak, az üvegház, fóliaház 20-25C°-ra is felmelegedhet. A melegebb idő ösztönözhet bennünket az öntözés megkezdésére. De semmi esetre ne kezdjük el az öntözést. Árnyékolással és szellőztetéssel akadályozzuk meg növényeink fejlődésének beindulását. A februári időjárás még nagyon csalóka. A hirtelen erősebb felmelegedést, amely ilyenkor 10-15 C° is lehet, gyors lehűlés követheti. A borús, hűvös idő veszélyeztetheti a növények egészségét, mivel ha a jobb időben öntöztünk, még ha keveset is, nem biztos, hogy ez a kevés víz a lehűlés kezdetére el is párolog. A növény gyökereinél megmaradó víz ebben az időszakban rothadást, penészesedést okozhat.

2. A fő hangsúly tehát a szárazon tartás, a minél gyakoribb szellőztetés, valamint az erősebb felmelegedés és a napsütés elleni védekezés. Ez utóbbi áttetsző anyagok használatával könnyen kivédhető, de nagyon jó megoldás a rasel háló kifeszítése is. A szellőztetést természetesen fagymentes napokon végezzük és kerüljük a huzatot.

3. Azokat a fajokat, amelyeknél a bimbók képződése elkezdődött helyezzük világosabb, naposabb és melegebb helyre. A levélkaktuszoknak óvatosan, kevés langyos vizet adhatunk, de csak akkor, ha már az előbb említett helyre állítottuk őket.

4. Továbbra se felejtjük ellenőrizni növényeink egészségügyi állapotát. Figyeljük, hogy vannak-e állati kártevők, pld. atkák, tetvek, csigák stb., nincsenek-e kórokozók, pld. gombák, penészesedés, stb. Ha bármelyik jelenlétét tapasztaljuk, azonnal védekezünk a megfelelő szerekkel és módszerekkel.

Ficzere Miklós

Közgyűlési meghívó

2013. március 30-án 15 órai kezdettel (határozatképtelenség esetén 16 órakor) Egyesületünk közgyűlést tart.

Helyszín: Debrecen, Süveg u. 3. Csapókerthi Közösségi Ház

Napirendi pontok:

1. Egyesületi tisztségviselők választása. *Előterjesztő: Szászi Róbert*
2. 2012. évi pénzügyi beszámoló. *Előterjesztő: Tóth Norbert*
3. A 2013. év pénzügyi terve. *Előterjesztő: Tóth Norbert*
4. Egyebek. *Előterjesztő: Dr. Csajbók József*

Dr. Csajbók József sk. MKPT Elnök

Minden kedves Tagtársunk jelenlétére számít az Elnökség.

A cseh és szlovák kaktuszozás történelme

Az első kaktuszféléket bizonyíthatóan még *Kolombusz* hozta át Európába. A 16. század második felében már bizonyosan elkerültek Prágába is, egyéb tropikus növényekkel egyetemben. *II. Rudolf* császár és más nemes urak udvarában ebben az időben nagy népszerűségnek örvendtek a különféle elvont tudományok, mint az alkémia, mágia és a bódító italok (bájjalok) főzése, s mint az ilyenekhez, szükség volt azokra az import növényekre, melyekhez az azték és az inka rituális szokások is köthetőek voltak.

A 18. század végéig politikai okokból visszaesett az egzotikus növények beáramlása Csehországba, még a nagy hírnevű tudósok munkái sem nagyon jutottak el ide. A századforduló tájékán javult a helyzet és új korszak kezdődött, mely színvonalban utolérte az akkori európai mércét. Két kiemelkedő személyiséget tudnák említeni, *Tadeáš Haenke* és *Benedikt Roezl* kutatókat. Maga *Alexander von Humboldt* tesz említést róla, hogy *Haenke* alapozta meg a dél-amerikai természettudományok kutatómunkáit. *Roezl* viszont Amerikában tett szert olyan népszerűsége, mint amilyenre az akkori európai botanikusok közül senkinek

sem sikerült. *Tadeáš Haenke* (1. kép) orvosi és természettudományi diplomát szerzett Prágában, majd Bécsben dolgozott. 1789-ben Öfelsége a Legkeresztényebb spanyol király felkérte őt, hogy felügyelje a fizika és botanika részlegét *Malespin* tudományos expedícióján. Az expedíció küldetéséhez tartozott Észak- és Dél- Amerika nyugati partvidékének tanulmányozása. *Haenke*, mielőtt az expedícióhoz csatlakozott volna, magánúton beutazta Argentínát, Uruguayt, majd az Andokon átkelve eljutott Chilébe, majd innen Perun át Mexikóba és Kaliforniába. 1794-ben a spanyol király szolgálatában Chilében ezüst- és aranybányák után kutatott. Útjai során rengeteg anyagot gyűjtött, melyet két kötetben akart

megjelentetni, „*Flora Peruviana*“ és „*Flora Mexicana*“ címmel, ha ez sikerült volna neki, tudományosságban, ami e területek ismeretét illeti, megelőzte volna *Humboldt*t is. Bolíviai utazása során az akkori gerilla háborúban mindenét elvették és elégették. Csak néhány oldalnyi írott anyag maradt meg, mely a „*Caroli a Linné... genus Plantarum*“ -ban jelent meg 1791-ben. *Haenke* amerikai útja során rengeteg élő növényt küldött Csehországba, az anyagot *Karel Bořivoj Presl* dolgozta fel. Csaknem 13 évig tartott neki, amíg leírta és osztályozta az anyagot, a kész kéziratot, mint „*Reliquiae Haenkeanae*“ adta ki 1838-ban.

Roezl nevét sok, általa felfedezett növény viseli, pl. *Cerus (Borzicactus) roezlii*, más növények, mint pl. *Pilocereus dauwitzii*, *Pilocereus hoppendstedtii* (ma ezeket a fajokat más nemzetségekbe sorolják) fajok sokáig fennmaradtak a kezdetleges gyűjteményekben, mint magoncok, az első sikeres magvetések eredményeként. Mikor *Roezl* 1817-ben hazatért, megkedvelte nővére két fiát, különösen az egyiket, *Eduard Klabochot*, akit magával vitt a következő, tengerentúli útjára. Ez az út volt a fiatalember életének sorsfordulója, mert amerikai tartózkodása idején egy életre megszerette a kaktuszokat. Éppen ő volt az, aki később nagy hatást gyakorolt *A. V. Fričre*. *Frič* volt a cseh kaktuszozás történelmének legjelentősebb képviselője, szerintem világviszonylatban is a legjelentősebb szakember, aki megérne egy önálló cikket. *Klaboch* gyakran megengedte a fiatal *Frič*nek, hogy megcsodálja gyűjteményét,

mely idővel odáig fajult, hogy 19 évesen ő maga is útnak indult Dél-Amerikába kaktuszvadászatra. Ezt a kifejezést saját maga találta ki, és a mai napig a cseh irodalomban ezt megjelölést használják azokra, akik tanulmányútra ruccannak át Amerikába.

A 19. század közepén létrejöttek az első, kezdetleges gyűjtemények, melyeket az amerikai kontinensen tartózkodó cseh kutatók (felsorolásuk egész oldalt igényelne, ezért mindig csak a legjelentősebb személyeket említem meg) felfedezései tápláltak. Természetesen ebben az időben csak a gazdagabb nemesek és polgárok engedhették meg maguknak, hogy a drága importnövényeket megszerezhessék maguknak. A felszaporodott kínálat később lehetővé tette az árak csökkenését és az újabb gyűjtemények kialakulását. A kor legjelentősebb gyűjteményét *František Seitz* hozta létre, melyet *Roetzl* (2. kép) által küldött magok vetéséből nevelt ki. A gyűjtemény jelentőségét fokozza, hogy maga gróf *Desfour* hatalmas összegért megvásárolta azt. *Seitz* rövid időn belül kiépítette a második kollekciónak, mely az akkori szakemberek szerint is Európában a legnagyobb volt. 1870-ben *Seitz* latin

nyelven, nyomtatásban megjelent katalógusában a „Catalogus cactearum cultorum a Francesco Seitz, Praha – Bohemia“-ban több mint 900 fajt említett. Ezt a második gyűjteményt az ismert bécsi építész, *Dautwitz* vette meg.

A cseh kaktuszozás igazi nagy személyisége *A. V. Frič* (*Alberto Vojtěch Frič*, aki a 3. képen látható az amerikai bennszülöttek körében) volt. 1882-ben született Prágában, és mint 19 éves diák egyedül indult az első dél-amerikai útjára, ahol is rövidebb, hosszabb megszakításokkal 12 évig élt. Érdeklődése eleinte kizárólag csak a kaktuszokra korlátozódott, később elkezdett foglalkozni az akkori indián kultúrákkal is, de a kaktuszokhoz haláláig hű maradt. Saját magát kaktuszvadásznak (lovec kaktusů) kezdte nevezni. Az uruguayi útja során meglátogatta *dr. Arechavaleta* urat, akivel szorosán együttműködött a helyi flóra meghatározásában és közlésében. Érdekes, hogy ebben az időben nagyon kevés önálló leírása jelent

meg, annak ellenére, hogy sok jelentős felfedezése volt (pl. a *Gymnocalycium mihanovichii*). 1923-ban ismét átkelt a tengeren, ekkor Észak-Texas és Mexikót látogatta meg. Hatalmas növényanyaggal tért haza, több mint 50 000 példányt hozott át, köztük az *Astrophytum asterias* újonnan felfedezett növényeit, vagy az általa felfedezett *Astrophytum senile* és *Obregonia denegrii* fajokat. Az említett fajok abban az időben nagyon értékes példányoknak számítottak. Elképzelhetetlenül nagy kár érte, amikor a német-cseh határon bürokratikus okokból feltartóztatták azt a vagon, melyben növényei voltak. Egyetlen fagyos éjszaka alatt elpusztult a szállítmány legnagyobb része. A megmaradt kiállított példányok, köztük ariokarpuszok, korifanták, mamilláriák, mammilopsziszok, Prágában a kaktuszosok körében nagy feltűnést keltettek.

1926-ban újra Dél-Amerikába utazott ahol szisztematikusan foglalkozott a *rebutia*, *lobivia*, *gymnocalycium*, *parodia*, *oreocereusz*, *fraileja* fajokkal. Mivel eleinte a cseh folyóiratok nem kívántak *Frič*-cselel együttműködni, cikkeit a német „Möllers

Garten Zeitung“-ban jelentette meg. Hazatérte után, 1929-ben megkezdte az általa gyűjtött növények osztályozását, és pedig nem a megszokott módon, hanem a növényfajok egymás közötti kereszteződésével. Ő volt az első európai, aki pozitívan fogadta a két amerikai szerző, *Britton* és *Rose* nevezékτανát. *Ernest Schelem*-mel közösen létrehoztak egy teljesen új rendszert, mely többnyire *Frič* nemesítési tapasztalataira támaszkodott. Rámutatott a magvak morfológiai bélyegeinek fontosságára is, és *A. F. Buining*-gel, *Kurt Kreuzinger*-rel és *Willi Wessner*-rel létrehoztak egy tanulmányi csoportot erre a témára. *C. Backeberg*-et is ő vette rá a „kaktuszozásra“, ez az inspiráció olyan erősen hatott rá, hogy követte *Frič*-et a nevezékτανban is. *Backeberg Schumann* rendszerét fejlesztette tovább.

Térjünk vissza a század elejére. A kaktuszok ekkor még mindig nem tartoztak az olcsó növények közé. Nagy szenzációnak számított, amikor 1897-ben Prágában *Antonín Záruba* kertész és e növények lelkes propagátora, kiállítás rendezett. Gyűjteménye az *Osztrák-Magyar Monarchia* keretén belül is a legnagyobb volt, melyet *Frič* legújabb felfedezéseivel gyarapított. A 20. század húszas éveiben a magról való sikeres szaporításoknak köszönhetően, újabb és újabb gyűjtemények keletkeztek. *Jaromír Seidl* festő, *Frič* egyik jó barátja segítségével német mintára megalapították a cseh kaktuszosok önálló szervezetét. Ez 1922-ben volt és kezdetben csak prágai növénykedvelők voltak tagjai, csak később szerveztek be Prágán kívül élőket is. Pár év után igény mutatkozott egy szaklap megjelenésére is, 1925-ben jelent meg az első füzet, „Kaktusářské listy“ címen. A prágai szervezet létrejötte inspirált néhány lelkes brünni (Brno) kaktuszost és ők itt hoztak létre egy szervezetet **Astrophytum** név alatt. A kezdeti jó viszony a két szervezet között hamarosan megromlott, és csak a II. világháború után egyeztek ki. A II. világháború után folyamatosan helyre állt az egyéni és szervezett kaktuszozás. 1946-47-ben megjelenik a „Věstník“ című közlöny a brünni **Astrophytum** klub jelentős segítségével. Az 1948-1952-es években felújították a „Kaktusářské listy“ (Kaktuszos oldalak) folyóiratot. Az

aktív libereci kaktuszos *Jozef Jelínek*-nek köszönhetően 1965-ben jelent meg a „Kaktusy“ folyóirat első száma, ez a folyóirat már a 48. évfolyamába lépett! Színvonalával biztosan világelső s ezt nem azért állítom, mert csekély személyem is szerkesztőbizottsági tag, hanem a közölt cikkek és felvételek is ezt bizonyítják. A libereci kaktuszközösség önálló klubbá szerveződött és példájukat hamarosan más városokban és tájakon is követték. Létrejött a Cseh Kaktuszosok Szövetsége. 1978-ban politikai okokból átalakult ez a szervezet és beolvadt a Cseh Kiskertészek Szövetségébe. Ekkor több mint 8000 (nyolcezer) tagja volt. Csak Prágában ezer tag volt regisztrálva. A prágai klub ekkor jelenteti meg saját folyóiratát „Aztekie“ név alatt. A háború utáni években csak keveseknek volt szerencséje átjutni a nagy vízen. Annál fontosabb volt a kaktusztermelők hazai sikere, melyet világszínvonalra fejlesztettek

ki. *Zdeněk Fleischer*-nek köszönhetjük a zárt térben történő magvetések sikerét, *Otakar Sadvský* és *Ján Šuba* kísérleteikkel (hibridizáció, oltások stb.) sokban előrelendítették a nagybani termelést és kaktusztartást. Sok növénykedvelő, mint amilyen *dr. Bohumil Schütz* is volt, hatékonyan foglalkozott nevezékτανnal és rengeteg új fajt ír le.

Az ebben az időben tevékenykedő személyek közül kiemelnék néhányat, kiknek mégis sikerült kikerülniük, s nevük ismert a kaktuszos világban. *Dr. Jan Říha* sokszor volt odaát, sok útleírást jelentetett meg, a kubai és venezuelai melokaktuszok nagy szakértője. Sok növényfajt fedezett fel és írt le. Róla is elneveztek növényeket. *MUDr. Vladimír Habermann* tanulmányútja elsősorban az USA déli részére korlátozódott. A *Lophophora* nemzetség ismerője, kutatásokkal bizonyította hatóanyagait. Fokozatosan kialakultak speciális gyűjtemények, melyek csak bizonyos alakkörökkel kezdtek foglalkozni, mint pl. mamilláriákkal, notokaktuszokkal, gymnocalyciumokkal stb. Ezek az emberek aztán létrehoztak önálló csoportokat, és kiadtak monotipikus kiadványokat, sok közülük tevékeny még jelenleg is. A notokaktusz kedvelők /notofil/ folyóirata a *Minimus*.

Az 1989-es év politikai változásokat hozott és a kaktuszosok is átfórmálták „politikájukat“. Kiváltunk a Kiskertészek-től, és 1990-ben megalapítottuk (én is jelen voltam) a Cseh és

Szlovák Kaktusz- és Szukkulentstermelők Egyesületét (Společnost Českých a Slovenských Pěstitelů Kaktusů a Sukulentů). A szervezetben jelenleg 78 csehországi és 11 szlovákiai klub van jelen, a tagok száma több ezerre tehető. Az egyesület folyóirata 3700 példányban jelenik meg évente. 2002-től a szervezet átvette az „Atlas Kaktusů“ kötet kiadását is *Pavel Pavlíček*-től, aki korára való tekintettel mondott le a kiadásról.

A szervezet évente egyszer hívja össze a vezetőségi közgyűlést, és négy évenként szervezi meg a választóbizottsági nagygyűlést, melyet minden alkalommal más klub szervez meg. A következő Szlovákián lesz Pöstyénben (Piešťany) 2016-ban. A szervezet kötelessége a folyóirat és most már az „Atlas“ színvonalas megjelenítése, az archívum fenntartása és fejlesztése, a klubok közti együttműködés koordinálása és sok más fontos dolog. A szervezet a kiadványok hasznából tartja fenn magát, a kluboknak nem kell anyagilag támogatni azt. **Mindegyik klub önálló szervezet, saját maguk határoznak létükön, működésüket tagdíjából, kiállítások bevételéből, szponzorok segélyéből fedezik. Sok klubnak saját lapja is van.** A nagyobb klubok szimpóziumokat rendeznek hazai és külföldi előadókkal, tagjaik más vidékek kaktuszosait látogatják csoportosan.

Szlovákiában magánkiadásban jelenik meg a „Cactaceae“ folyóirat, valamint az „Atlas Sukulentov“ kiadvány. A „Cactaceae“ és a „Kaktusy“ folyóirat kétnyelvű, ami nem azt jelenti, hogy a cikkek mindkét nyelven jelennek meg, hanem azon a nyelven, melyet a szerző használ. Kis akarattal a cseh és szlovák emberek tökéletesen megértik egymás nyelvét.

A rendszerváltás után sokkal könnyebben lehetett eljutni a kaktuszos és szukkulent vidékekre. Ezt sokan kihasználták és kihasználják. Évente több tucat növénykedvelő vesz részt különféle expedíciókon. A legismertebbeket említem: *Petr Pavelka, Pavel Pavlíček, Jozef Odehnál*, aki már 17 utat járt meg, *Stanislav Stuchlík, Roman Staník, Igor Dráb, Alexander Lux, Ladislav Horáček*, stb. stb. Úti kalandjaikat és felfedezéseiket komoly cikkekben is megjelentetik és nemcsak a hazai lapokban. Sokan közülük új fajokat is felfedeztek és leírtak. A nevezéktani munkáikat külföldön is komolyan veszik.

Képek: *Internet*. Bélyeg: *Anonymus*

Ladislav Fábrián
Szlovákia

Programajánló

A Magyar Kaktusz és Pozsgás Társaság előadása 2013. február 23-án, szombaton.

**Kalifornia vadvirágai
Pozsgások és nem pozsgások élőhelyükön
II. rész.**

Előadó: Ficzer Miklós

Az előadás helye: Csapókerti Községi Ház, Debrecen, Süveg u.3. (a Kassai úti Agip kútnál lévő Jánosi utca végén, a templomnál). Kezdési időpont a jelzett napokon: délután, 16 óra! Megközelíthető a 19-es autóbusszal!

Az előadások ingyenesek, mindenkit szeretettel várunk!

Legrégibb tiszteletbeli tagunk

2012 őszén Szászi Róbert titkárunk átadott részemre egy levelet, amelyet akkor talált meg, amikor a néhai Molnár Imrétől hozzákerült anyagot rendezgette. A levél Ukrajnából, Munkácsról érkezett 2005-ben, feladója Zsupán Iván. Mint írja, „most küldök néhány régi fotót a szakkörük történelméből, és egy fotó kszerekópiát Kondér Istvánról, amit én 1972-ben csináltam, mikor először voltam a Csili szakkör vendége.” Egy régi iratot is mellékel, amely arról tudósít, hogy 1971-ben a Debreceni és HB-Megyei Művelődési Központ Kaktusz és Dísznövény Szakköre tiszteletbeli taggá választotta. Levelét az alábbi sorokkal zárja: „Barátsággal és tisztelettel talán legrégibb tiszteletbeli tagjuk, Zsupán Iván. 2005. 7. 30.” Kedves Zsupán Iván! Örülünk annak, hogy levele előkerült, és ha arra választ nem kapott Egyesületünkötől, elnézését kérjük. Tiszteletbeli tagságát természetesen továbbra is fenntartjuk. Egyben kérünk mindenkit, ha ismeri Zsupán Iván bármilyen elérhetőségét, szíveskedjen részünkre megadni.

Ficzere Miklós, Debrecen

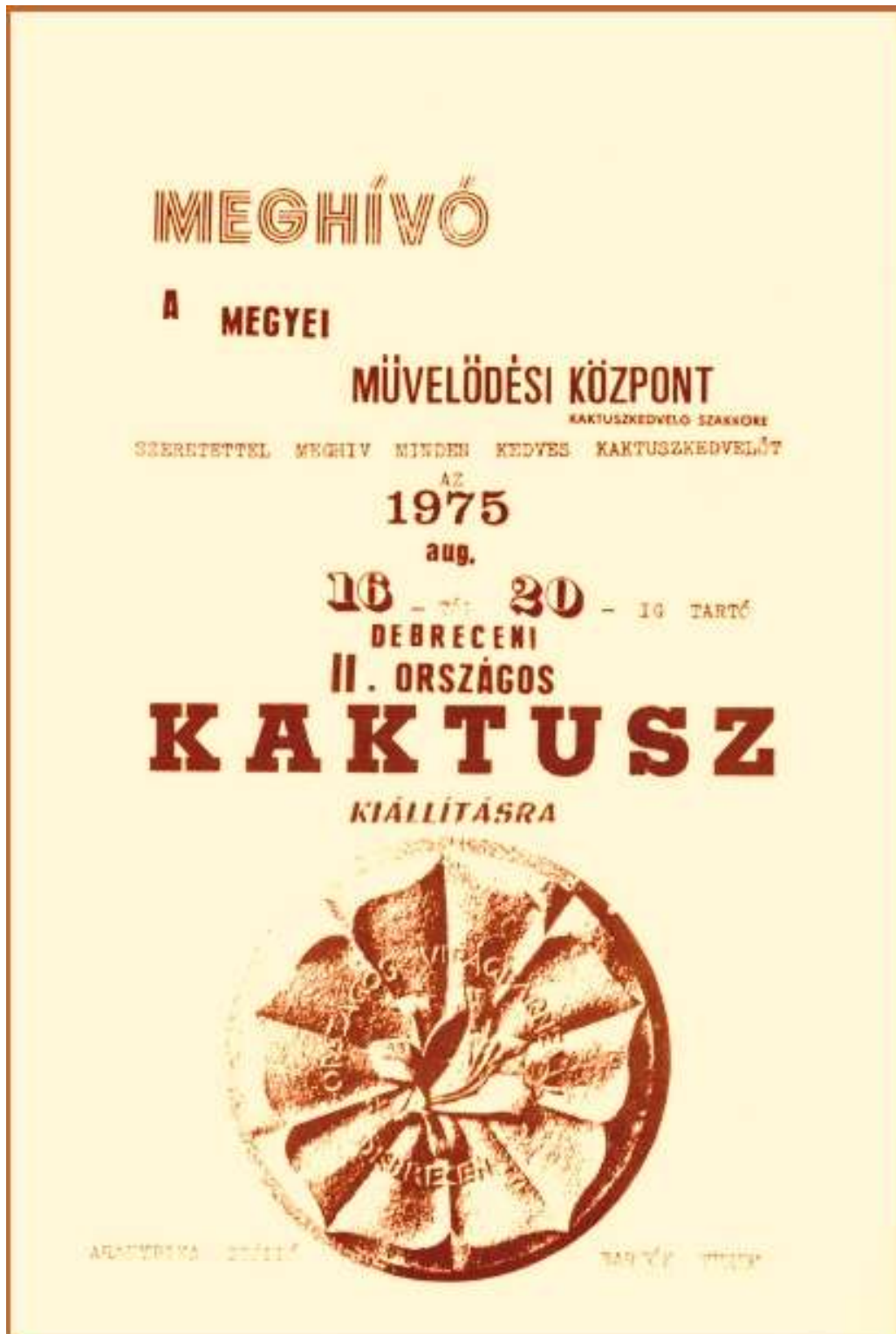
Levél a tiszteletbeli tagságról anno 1971. →

A Kondér Istvánról 1972-ben készített fénykép.

Szemelvények múltunkból VI.

Az alábbiak a Debrecenben 1975-ben megrendezett II. Országos Kaktusz Kiállítás képei. A képek és képaláírások Dr. Nemes Lajostól, Társaságunk tiszteletbeli tagjától, elődünk, a Debreceni Kaktuszkedvelők Szakköre vezetőjétől származnak, kivéve a dőlt betűt.

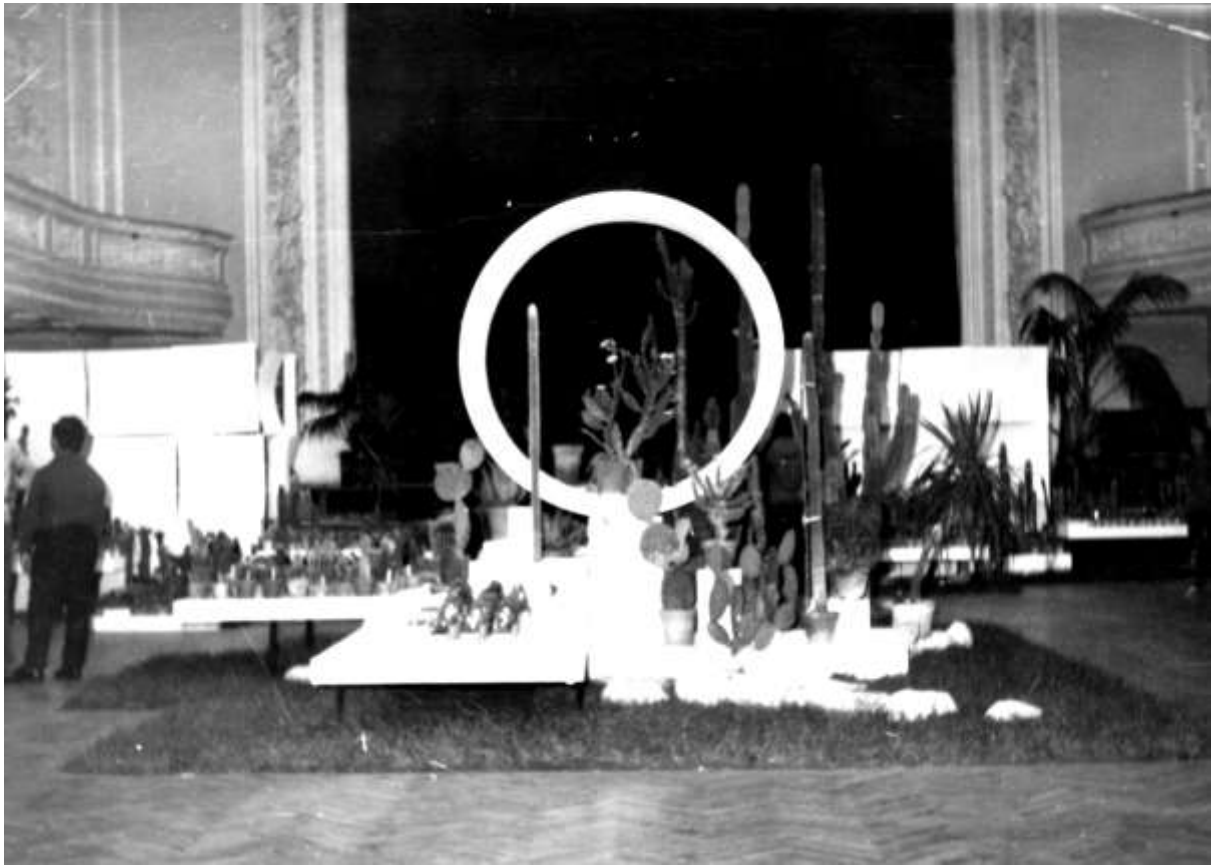
1. kép: Egy időközben előkerült eredeti plakát az 1975-ös kiállításról.

2. kép: A külföldi munkájából hazaérkezett Mészáros Zoltán az általa Kubában gyűjtött és akkor még leíratlan új *Melocactus*okról folytat eszmeeszerét, mondja el megtalálásuk történetét dr. Kiss József szombathelyi gyűjtőnek. Előttük a kiállító asztalom az új *Melocactus*ok. Balra tőlük Nemes Zoltán, jobbra Nemes Ákos (fiai). A kép készült 1975. aug. 18-án. Készítette Nemes Lajos.

3. kép: Mészáros Zoltán Kubában gyűjtött növényei a kiállítás szenzációi voltak. A néhány héttel azelőtt Kubában gyűjtött új, akkor még le nem írt *Melocactus*oknak ez volt az első hazai nyilvános „szereplésük”.

4. kép: A kiállítás központi részlete.

5. kép: A kiállítás közönsége.

6. kép: Koszorus Mihály berettyóujfalui gyűjtő gyűjteménye.

7. kép: Mézes Antal gyűjteménye.

8. kép: Romhányi Tivadar (Debrecen)

9. kép: Szabó János (Debrecen) kaktuszai.

10. kép: Menyhárd János (Budapest)

11. kép: Ady Pál (Dunaharaszti) kiállított növényei. Ady Endrének rokona.

12. kép: Légrádi Miklós (Budapest)

Magyar Kaktusz és Pozsgás Társaság Közhasznú Egyesület Magtára

Kéri és várja, hogy Tisztelt Olvasóink magadományaikkal a korábbi évekhez hasonlóan szíveskedjenek elősegíteni a 2012/13. évi magakciónk sikerét. A magvak lehetnek kaktuszok, egyéb pozsgás növények (sedumok, kutyatejfélék=Euphorbia, stb.), sziklakerti, alpesi, egyéb lágyszárú növények magvai. Az adományozott magvak eladási listáját honlapunkon közzétesszük, amelyből bárki tetszése szerint rendelhet. Az értékesítésből származó bevételt teljes egészében a Debreceni Pozsgástár előállítási költségeinek fedezetére fordítjuk. Bővebb információ honlapunk köv. linkjén:

<http://kaktusz-es-pozsgas-tarsasag.hu/mkpt/az-mkpt-magtara>

A magvakat a következő címre küldjék:

Nagyházi Tünde, 4556 Magy, József Attila út 49. Tel: 06-70/323-0308

E-mail: n.tunde73@gmail.com

Adományaitkat előre is köszönjük, és külön köszönetünk, ha a magvakat megtisztított, felhasználásra kész állapotban küldik meg a fenti címre.

Digitális Könyvtárunk újabb fejleményei

Az alábbi ismertető nem az előző Hírlevélben írtak ismétlése, hanem annak az újabb ismeretekkel és fejleményekkel való kiegészítése, amely a felmerülő problémák és a digitális könyvtár használata során adódó kérdésekre, jelenségekre is választ kíván adni, s mint ilyen, nem mellőzhet korábbi ismétléseket sem.

Könyvszkennelés és a magyar szukkulentológia digitális könyvtárának létrehozása.

A Magyar Kaktusz és Pozsgás Társaság könyvszkennelési lehetőséghez jutva tervei szerint minden olyan régebbi, vagy napjainkban megjelent szakirodalmat közreadni kíván pdf-formátumban honlapján a Digitális Könyvtárban, s ezáltal az interneten, amelyek közreadását a jogszabályi környezet lehetővé teszi. **A közreadás nem jelenti azt, hogy a közreadott újságok, könyvek és egyebek szabadon felhasználhatók lennének. A felhasználhatóság szabadságát zöld, sárga és piros tárcsákkal fogjuk jelezni. Ezekhez a jelzésekhez kérjük, mindenki igazodjon, amennyiben nem kíván jogi bonyodalmakba keveredni.** A tárcsákhoz írott jelentés tartalom kívül egyéb felvilágosítást nem fogunk tudni adni, mivel jogi tanácsadással szolgálni nem áll módunkban. A tárcsákhoz írt jelentés tartalom csak tájékoztató jellegű, minden egyéb felelősség vállalás nélkül. **A könyvtárban található dokumentumok elektronikus formában szabadon másolhatók, terjeszthetők, de kizárólag saját célokra, kifejezetten nem kereskedelmi jellegű alkalmazásokhoz, változtatások nélkül és a forrásra való megfelelő hivatkozással használhatók. A kereskedelmi jellegű felhasználás kizárt!!** A könyvszkennelés részünkre elérhető technikája költséges és időigényes folyamat, de ez nem akadály a honi szukkulentológia digitális könyvtára megalkotásának, amely reményeink szerint az idegen nyelvű digitális szakirodalomtól elkülönítve lesz megtalálható honlapunkon. Az elkülönítés magyarázata az, hogy a *mi* Digitális Könyvtárunk a *mi* munkánk eredménye, azt *mi* készítjük, az elkészítés minden nyűgét, baját végig kínlódva, valamint nem kell egy külön linken kapcsolódni más, idegen honlaphoz a digitalizált tartalom eléréséért. A digitalizálás 300 dpi felbontásban készül, ami az adott technika mellett a legoptimálisabban végezhető. Lehetőség lenne 600 dpi felbontásra is, de ez lényegesen időigényesebb folyamat. **A digitalizálás menete:** 1. az írás képeinek beolvasása, majd tif formátumba konvertálása; 2. a képen szereplő szövegmezők, szövegsorok vizsgálata; 3. a szöveg mezőkben, a sorokban szereplő betűk vagy betűpárok felismerése; 4. a felismert szöveg ellenőrzése. Az előző négy lépést az optikai karakterfelismerő (OCR) program végzi. Az 5. lépésben összeállításra kerül a pdf formátum, amelyből könnyedén kereshet szövegrészekre vagy szavakra; kimásolhatja a képeket (nem mindig lehet), vagy szövegrészeket más alkalmazások számára; végül a teljes szöveget elmentheti szöveges fájlként, majd szabadon szerkesztheti. A gerinccel függőleges lefutású szövegmezőket (pld. táblázatok) tartalmazó oldalakat a program automatikusan a szokásos módon olvasható vízszintes irányba fordítja.

Technikai korlátként jelentkezik, hogy a honlapunkra feltehető legnagyobb fájl méret 48 Mb. A nagyobb terjedelmű vagy sok képet tartalmazó könyvek beszkenelésekor 60-80-100 Mb méretű pdf fájlokat kapunk. Ez azt jelenti, hogy egy az egyben ezek nem tölthetők fel honlapunkra, ezért azokat két részre kell bontani, és két részben tudjuk feltenni. A végeredmény természetesen mindenkié, amit örömmel teszünk le a magyar szukkulentológia asztalára, s ezáltal bőséges szakirodalmi ismeretet biztosítva egyetemi, főiskolai hallgatóknak diplomamunkájuk elkészítéséhez, kutatóknak kutatásaikhoz, és mindenki másnak, akik e tárgyban valamilyen publikáción kívánnak dolgozni. Azt is tudjuk és reméljük, hogy a Digitális Könyvtárban lévő szakirodalmak szerzőinek nevét és munkáiknak olvasottságát, szélesebb körű megismertetését nagymértékben elősegítjük, ami a szerzők részére sem lehet érdektelen.

Rövidesen elsőként a következő négy könyvet tesszük közzé olvasóink számára:

1. N. Szentirmay Teréz: Pozsgás növények

A könyv 1974-ben jelent meg, puhakötésben 170 oldal terjedelemben, 4 színes képpel, 87 fekete-fehér képpel és 21 FF rajzzal, 10.000 példányban.

„A mai hobby-kultusz egyik legszebb válfaja a növények gyűjtése, termesztése. Bár ízlésünk, lehetőségeink különbözőek, ám egy biztos, valamennyien gyönyörködni akarunk az élet egy darabjában. Színt, vidámságot igyekszünk teremteni magunk körül. Az afrikai, amerikai földről származó, rendkívül változatos alakú, sokszor bizarr formát öltő pozsgások sokaságában erre bőven meg is van a lehetőség, hiszen kellő hozzáértéssel a lakásnak, kertnek egyaránt hálás és mutatós, olykor szenzációs díszei lehetnek — ha valaki egy kicsit is szereti őket, nem sajnálja tőlük az időt. Sok közülük ugyan már közismert, csak még azt hisszük róluk, hogy kaktuszok, pedig nem minden kaktusz, ami pozsgás! Milyen szempontok alapján válasszuk ki jövőendő pozsgásainkat? Mit kívánnak környezetüktől (talaj, hő, fény, víz, stb.)? Miként védjük őket a betegségektől, kártevőktől? Ezekre a kérdésekre ad hiteles feleletet Szentirmay Teréz, a Debreceni Botanikus kert kertészmérnöke, a pozsgások megbízható szakértője. Nemcsak a kezdők ismereteinek bővítésére törekszik, hanem a gyűjtőknek készült nagy faj- és fajtaválasztéka lehetőséget ad az elmélyülésre is, hiszen 43 növény családból, mintegy 200 nemzetségből s több száz fajból kedvünkre válogathatunk. Ajánljuk a könyvet minden virágkedvelőnek, növénygyűjtőnek.” (Idézve a könyv fülszövege)

2. Mészáros Zoltán—Szabó Dezső: Törpe kaktuszok

Megjelent 1971-ben 129 oldalon, puhakötésben, 109 ábrával, melyek nagy többsége FF kép, 10.000 példányban.

„Lombtalan törzsű, rejtelmesnek tűnő, olykor groteszk, olykor meg bohókás alakú, messzi világrészből jött, zárkózott növények a kaktuszok, a N a p g y e r m e k e i, mert őket köszönti elsőnek és tőlük búcsúzik utoljára a Nap. Vannak közöttük több méteres óriások, tudunk fán lakókról, kúszó és elfekvő cserjékről, és ismertek a szúrós kis golyóbisok, hengerecskék. E gömbszerű kis apróságok egy része már a növényvilág törpéi közé tartozik. Hogy mekkorák? A törpe kaktuszok felnőtt korukban sem nagyobbak néhány centiméternél, és a legfejlettebb példány is mindössze tíz centiméter. Így erkélyen, ablakpárkányon vagy akár a szoba világos sarkában könnyen elhelyezhetők, és fajuk minden ékességével, színpompás virágjukkal ajándékozzák meg gondos gazdáikat. Hazájuk Észak- és Dél-Amerika végtelen hegyvonulatai. A nálunk könnyebben felnevelhető törpe kaktuszok az utóbbi földrészről származnak. Életükről, felnevelésükről, talajukról, oltásukról a szerzők sok hasznos tanácsot adnak, gondolva azokra a gyűjtőkre is, akik már a kaktuszok rendszertanába szeretnének elmélyülni, tudni akarják hovatartozásukat, nevüket, rokonságukat. És ha valaki most szánna el magát e különös „hobbyra”, neki is ajánljuk ezt a könyvet, bizonyára megismeri, megszereti a kaktuszbirodalom eme csodálatos mikrovilágát.” (Idézve a könyv fülszövege)

3. Dr. Nemes Lajos - Szabó Dezső: Kaktuszok

Megjelent 1981-ben, kemény kötésben, 25.000 példányban 293 oldalon, 565 ábrával, köztük túlnyomó többségben FF kép és 16 oldal színes táblán 96 színes kép.

„Ezek között az egzotikus növények között szinte határt nem ismerő szélsőségekkel találkozhatunk. Az alig néhány centiméterestől a fává növő, 15—20 méter magas kaktuszokig, szinte minden méret és alak előfordulhat. Alakgazdagságukat talán csak virágpompájuk múlja felül. Ez a sok különlegesség nemcsak a szenvedélyes kaktuszgyűjtők csodálatára számíthat, hanem hálás dísz is lehet a száraz levegőjű lakásoknak. Ahány növény, annyi igény! Melyik szereti a napsütést, melyik szenved tőle? Mikor, mennyit kell öntözni? Melyik évszakban és

meddig gyönyörködhetünk virágjában? Hogyan érhetjük el, hogy hosszú ideig csodálhassuk szépségét? Ezekre és még sok más kérdésre is választ kapunk ebből a mintegy 500 db fényképpel illusztrált könyvből.” (Idézve a könyv fűlszövege)

4. Mészáros Zoltán: Kaktuszok

Megjelent 1969-ben, kemény kötésben, 311 oldal terjedelemben, 9.400 példányban. A könyv 245 ábrát tartalmaz, melyek nagy többsége FF fénykép.

„Hazánkban a kaktuszok egyre népszerűbbé válnak. Vajon miért? Századunk embere — különösen a nagy városokban — mind távolabb kerül a természettől. Ez a civilizáció velejárója. Az emberek világszerte elvárosiasodnak, és ennek ellensúlyozásaképpen egyre jobban vágyódnak a természet után, amit a városokban a parkok zöldje képvisel, az utak, terek fái, cserjéi. A bérházak, toronyházak tövében a természet tavaszi ébredését a parkok aranyeső bokrainak sárga virágözöne jelzi. Az ősz meg akkor köszönt be a városba, amikor a hideg szél sárga platánleveleket sodor a járdán, meg nagyot koppan s tova gurul a gesztenye...

...Az utóbbi néhány évben a kiskert és a lakás növényeivel foglalkozó könyveknek egész sora látott napvilágot, köztük kaktuszokkal foglalkozó könyv is akadt. Hogy most újra könyv kerül a kaktuszkedvelők kezébe, azzal magyarázható, hogy egy fokkal tovább szeretnénk lépni, több növényt mutatok be, s olyan összefüggéseket is megvilágítok, amelyekből a kaktuszoknak a lombos növényekétől erősen eltérő, rejtelmesnek tűnő életére is fény derül. Gyakran hangzik el a kérdés: miért nem virágzik a kaktusz, mikor látszólag mindent megkap, amire szüksége van? Igaz-e, hogy a kaktuszok nagy része csak hétvévenként vagy még ritkábban virágzik? Ezekre a kérdésekre is feleletet szeretnék adni. Közben talán sok-sok tévhitet is sikerül majd eloszlatnom, hogy a kaktuszok barátai minden évben gyönyörködhessenek növényeik fejlődésében, virágzásában, sőt termésérlelésében is. Könyvem még több barátot szeretne szerezni a kaktuszoknak. Budapest, 1968. május. A szerző „(Idézet az Előszóból)

Ezúton fejezem ki köszönetemet a könyvek szerzőinek, amiért engedélyezték könyveik digitalizálását és közzétételét honlapunkon.

Végezetül ismét felidézzük a digitális könyvtárunkban alkalmazott tárcsákat és jelentésüket:

: közkinccs

: bizonytalan jogosultságok

: jogosultságok fenntartva

Ficzere Miklós, Debrecen, 2013. január 27.

Honlapunkon a következő linkeken érhetik el az eddig digitalizált kiadványokat:

[N. Szentirmay Teréz: Pozsgás növények](#)

[Mészáros Zoltán-Szabó Dezső: Törpe kaktuszok](#)

[Debreceni Pozsgástár digitalizált példányai és tartalomjegyzékei \(1998-2004\)](#)

[Debreceni Pozsgástár digitalizált újságjai 1. rész](#)

[Debreceni Pozsgástár digitalizált újságjai 2. rész](#)

[Debreceni Pozsgástár digitalizált újságjai 3. rész](#)

[Debreceni Pozsgástár digitalizált újságjai 4. rész](#)

[Elődünk, a Hajdú-Bihar megyei Művelődési Ház Kaktuszkedvelők Szakkörének kiadványai I. rész](#)

[Csili Kaktuszkedvelő Szakkör Évkönyve 1976.](#)

[A Pesterzsébeti Vasas Művelődési Ház Kaktuszgyűjtő Szakkörének Tájékoztatói I. rész](#)

[A Pesterzsébeti Vasas Művelődési Ház Kaktuszgyűjtő Szakkörének Tájékoztatói II. rész](#)

[A Pesterzsébeti Vasas Művelődési Ház Kaktuszgyűjtő Szakkörének Tájékoztatói III. rész](#)

[A Pesterzsébeti Vasas Művelődési Ház Kaktuszgyűjtő Szakkörének Tájékoztatói IV. rész](#)

[A Pesterzsébeti Vasas Művelődési Ház Kaktuszgyűjtő Szakkörének Tájékoztatói V. rész](#)

[A Pesterzsébeti Vasas Művelődési Ház Kaktuszgyűjtő Szakkörének Tájékoztatói VI. rész](#)

[A Pesterzsébeti Vasas Művelődési Ház Kaktuszgyűjtő Szakkörének Tájékoztatói VII. rész](#)

[A Pesterzsébeti Vasas Művelődési Ház Kaktuszgyűjtő Szakkörének Tájékoztatói VIII. rész](#)

[A Pesterzsébeti Vasas Művelődési Ház Kaktuszgyűjtő Szakkörének Tájékoztatói IX. rész](#)

Látnivalók a Debreceni Egyetem Botanikus Kertben Hírek Magyarország legnagyobb kaktusz- és egyéb pozsgás növények gyűjteményéről

Szándékaink szerint gyakran jelentkezünk Botanikus Kerti híradónkkal, amely érdekességekről, látványosságokról kívánja tájékoztatni olvasóinkat. A Debreceni Egyetem Botanikus Kertben található Magyarország, és egyben Közép-Európa legnagyobb kaktusz- és egyéb pozsgás növények gyűjteménye. Sajnos, a tárgyi és technikai adottságok miatt e növények elhelyezése, kiállítása ma még nem olyan látványos, mint ahogyan az pl. a Vácrátóti Botanikus Kertben látható, de reméljük, valami hasonló itt is megvalósulhat a nem oly távoli jövőben. Hogyan is értelmezzük a legnagyobb jelzöt? Nem az ott található, növényekkel beültetett edények száma alapján, hanem a taxonok, vagy egyszerűbben és mindenki számára érthetőbben: a növényfélések száma szerint. És ez a szám nem bővelkedhet a szinonim elnevezések sokaságában sem. Minden tudományos, oktatási célú gyűjtemény feladata a növények egy, vagy több meghatározott csoportjának, változatosságának, sokféleségének minél teljesebb bemutatása. Ez a teljességre való törekvés formálja, alakítja már több évtizede a Debreceni Egyetem Botanikus Kert kaktusz- és egyéb pozsgás növények gyűjteményét. Természetesen más növényekről is igyekszünk tudósítani.

Nyitva tartási idő: *Arborétum:* Téli időszakban (okt.21-márc.20) minden nap 8.00-16.00 óráig
Pálmaház: hétfőtől csütörtökig 8.00-15.00, pénteken 8.00-12.00. Hétvégén és ünnepnapokon az üvegházak nem látogathatók.
(-fm-)

1. Téli csendben. Balra *Cedrus atlantica*

2. Az üvegházban *Tillandsiák* és *Orchideák*

Januári virágzás a szukkulens gyűjteményben

3. *Mammillaria huitzilopochtli*

4. *Senecio medley-woodii*

5. *Crassula mesembryanthemopsis*

6. *Mammillaria plumosa*

7. *Mammillaria carmenae*

8. *Echeveria laui*

Virágzó Orchideák és Tillandsziák

9. *Cymbidium hibrid*

10. *Catleya hibrid*

11. *Tillandsia edithae*

12. *Tillandsia ionantha*

A képeket a Debreceni Egyetem Botanikus Kert bocsájtotta rendelkezésünkre.

Iskolaprogramunk eseményei

1.

2.

3.

Az 1-3. kép 2012. november 13-án készült a debreceni Kinizsi Általános Iskolában. Hátterben a rajzok kiállítása látható. A plakát a Sárándi Általános Iskola tanulóit buzdítja rajzok készítésére. Az itteni tanulók az alsó 4. kép tanúsága szerint érdeklődéssel nézegetik a ritkán látható növényeket.

5-6. kép már a berettyóújfalui Általános Iskolában készült. A baloldali képen az előadásra várakoznak, a jobb oldali képen az előadást követően már a kis pozsgás növényekkel ismerkednek.

Segítsen személyi jövedelemadója 1%-ának felajánlásával!

Kérjük Önöket, hogy munkánk még jobb és sikeresebb elvégzéséhez szükséges anyagi feltételek megteremtéséhez szíveskedjenek hozzájárulni személyi jövedelemadójuk 1%-ának egyesületünk részére történő felajánlásával. Ezen felajánlást 2013 tavaszán lehet megtenni, a 2012. évi jövedelmek bevallása alkalmával. A felajánláshoz szükséges adataink az alábbiak:

A kedvezményezett neve:

Magyar Kaktusz és Pozsgás Társaság Közhasznú Egyesület, Debrecen.

Címe: 4078 Debrecen-Haláp, Tanya 93.

Levelezési címe: 4078 Debrecen-Haláp, Tanya 93.

E-mail: nogo@freemail.hu

A kedvezményezett adószáma: 18555220-1-09

Számlaszámunk: 60600084-14000072, Hajdú Takarékszövetkezet.

FONTOS! Rendelkező nyilatkozatát tegye olyan szabvány méretű borítékba, amely a rendelkező nyilatkozat méretét csak annyiban haladja meg, hogy abba a nyilatkozat beférjen. **Rendelkezése csak akkor érvényes és teljesíthető, ha a nyilatkozaton a kedvezményezett adószámát, a borítékon feladónak az Ön nevét, lakcímét és az adóazonosító jelét pontosan feltünteti!**

Céljaink megvalósításáért tett felajánlásukat egyesületünk Elnöksége és a Debreceni Pozsgástár Szerkesztősége nevében előre is köszönjük.

**Kérje meg családtagjait, barátait, ismerőseit, munkatársait, hogy jövedelmük 1%-át Egyesületünk javára ajánlják fel.
Felajánlásukat köszöni az Elnökség!**

Mi történt az Adaria Gardennel?

Az elmúlt időszakban több telefont és e-mailt kaptam, és azt kérdezték, mi történt az Adaria Garden-nal? Nem kapnak választ a megrendelt növényekre. Én novemberben jártam náluk, és az érdeklődőknek a következőket tudom elmondani.

Az Adaria Garden egy közös megegyezés révén 2007-ben jött létre Sorin Bobis és Cristian Neciu közt. Minden évben kaktusz és pozsgás magokat vetettek, így 2011-ben a növekedés különböző szakaszában több mint 250.000 növény, 2500 faj, fajta és formák állt rendelkezésükre. A magvetéseket egy 40 m²-es üvegházban végezték. Innen a növényeket egy másik üvegházba szállították, amelynek területe 2011-ben a bővítés után elérte az 1000 m²-t.

Az értékesítést 2009-ben kezdték el, és évről-évre növekedett. 2010-ben a vállalkozás pénzügyileg önfenntartó lett. 2011-ben ennek eredményeként a különböző személyes prioritások és elképzelések után úgy döntöttek, hogy különválnak. A cég és a növények nagy része Bobis Sorin-hoz került. Ő átköltöztette az üvegházat, a növényeket és a hozzá tartozó berendezéseket a kb. 70 km távolságra, Apahida és Régen között található Zoreni de Vale helységbe. Továbbra is megrendeléseket fogad, magyar nyelven is lehet írni részére. A növények kifogástalan minőségűek, és olcsó áron vásárolhatók meg, egy növény 5 lei (1Euro).

A következő honlapon megtekinthetik: <http://www.adariagarden.ro>

Neciu Cristian a családjával úgy döntött, hogy folytatja a kaktuszok és pozsgások termesztését. A jelenlegi üvegháza 300 m² plusz 40 m² a magok csiráztatásának helye. 2013 őszén kezdi az árusítást, jelenleg több ezer kaktusz, Lithops és ritka faj jól meghatározott egyedeit neveli és névtáblával ellátva árusítja. Ezen a honlapon tájékozódhatnak: <http://www.cactusi.net>
Mellékelve egy pár kép a látottakról.

*Nevezi János
Szatmárnémeti, Románia*

A képek Bobis Sorin és Cristian Neciu felvételei.

A Magyar Kaktusz és Pozsgás Társaság facebook oldalára kapcsolódhat az alábbi linken.

<http://www.facebook.com/pages/Magyar-Kaktusz-%C3%A9s-Pozsg%C3%A1s-T%C3%A1rsas%C3%A1g/353985474682938>

**MAGYARORSZÁGON A LEGOLCSÓBB!
2013-BAN IS CSAK 4.000,-FT EGÉSZ ÉVBEN!**

Rendelje meg a Debreceni Pozsgástárt!

Debreceni Pozsgástár! Érdeklík a pozsgásnövények és a kaktuszok, a világ élvonalába tartozó írásokat akar olvasni újonnan felfedezett növényekről, ismerni akarja élőhelyüket, szeretné beszerezni e növényeket, meg akarja ismerni otthoni tartásukat, színvonalas, teljesen színes és pontosan megjelenő ismeretterjesztő folyóiratot szeretne?

Debreceni Pozsgástár!

Nincs rejtett költség!! A 4.000,- Ft-on kívül semmilyen más költséget nem kell fizetnie!!

Mit adunk 4.000,- Ft-ért?

Az évente négy alkalommal megjelenő Debreceni Pozsgástárt, újságonként 60 teljesen színes oldalon, évente összesen 240 oldalt, kiváló színes képekkel. Mi fizetjük a postai költséget az Ön által megadott címig kézbesítve! Ön jogosult mindazon kedvezményre, amely megilleti a Magyar Kaktusz és Pozsgás Társaság Közhasznú Egyesület tagjait. Ne feledje! Nincs külön tagsági díj, amely növelné az újság megvásárlásának költségeit.

Szóban vagy írásban nyilatkozhat arról, hogy akar-e tagja lenni Egyesületünknek vagy nem. Az egyesületi tagság semmire sem kötelezi, de feljogosítja az egyesületi életben való részvételre, és igénybe vehet minden egyesületi tagnak járó kedvezményt. Az előfizetés történhet belföldi rózsaszínű postai utalványon, vagy banki átutalással

**Magyar Kaktusz és Pozsgás Társaság Közhasznú Egyesület számlaszámára:
60600084-14000072, Hajdú Takarékszövetkezet.**

Újságunkat régebbi előfizetőinknek is csak akkor tudjuk postázni, ha az éves előfizetési díjat befizették!

Érdeklődés, információ: Szászi Róbert e-mail: nogo@freemail.hu, tel: 30/425-6067
Tóth Norbert, tel.: 70-366-0492; e-mail: cactusdraco@gmail.com

**Magyar Kaktusz és Pozsgás Társaság Közhasznú Egyesület internetes újságja
Kiadja: Magyar Kaktusz és Pozsgás Társaság Közhasznú Egyesület, Debrecen
4078 Debrecen-Haláp, Tanya 93. E-mail: nogo@freemail.hu**

Hírlevél szerkesztőség: m.kaktusz.es.pozsgas.tarsasag@gmail.com

Hírleveleink elérhetők honlapunkon: <http://kaktusz-es-pozsgas-tarsasag.hu/hirleveleink>

A hírlevelet készíti: Ficzer Miklós

Címlapkép: Nagy Judit rajza